

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/61/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114235642
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1114235642.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Evy Mészárosovej a JUDr. Silvie Walterovej v právnej veci žalobcu: T. W. G. N. Ž. H. B. W. C. P. N. Č. , B. J. X.X.XXXX, X. X., U. Č.. XX, zastúpený spoločnosťou ADVOKA, s.r.o., Bratislava, Komárnická č. 36, IČO: 44 449 615, za ktorú koná JUDr. Jana Kompišová, proti žalovanému: Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, Bratislava, Primaciálne námestie č. 1, IČO: 00 603 481, o zaplatenie sumy 47,-- €, s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 15. novembra 2018, č.k. 9 C 12/2015-69, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 15. novembra 2018, č.k. 12/2015-69, **p o t v r d z u j e**. 9 C

II. Žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

I.1. Okresný súd Bratislava I. rozsudkom zo dňa 15.11.2018, č.k. 9 C 12/2015-69, vo výroku I. žalobu zamietol a vo výroku II. žalovanému nepriznal náhradu trov konania. Nevyhovel tak žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 47,-- € titulom nevyplateného platu za mesiac október 2014 spolu s úrokom z omeškania z tejto sumy vo výške 0,013 % denne od 8.11.2014 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Skutkovým základom je pracovná zmluva uzavretá medzi stranami sporu dňa 21.6.2006, č. MsP-48-60/2006, na dobu neurčitú s nástupom do práce dňa 3.7.2006; druh práce „práce vyplývajúce zo zák. č. 564/1991 Zb. o obecnej polícii, v znení neskorších predpisov“. Na základe platového výmeru zo dňa 12.12.2013 s účinnosťou od 1.1.2014 mal žalobca priznaný funkčný plat spolu v sume 702,50 €, z toho osobný príplatok bol v sume 219,-- €. V zmysle ďalšieho platového výmeru zo dňa 11.9.2014 s účinnosťou od 1.10.2014 bol žalobcovi priznaný funkčný plat spolu v sume 655,50 €, z toho osobný príplatok bol v sume 172,-- €, osobný príplatok tak bol znížený o 47,-- € mesačne. K uvedenej zmene došlo na základe návrhu nadriadeného zo dňa 5.9.2014, podľa žalobcu, z dôvodu údajného pochybenia, a síce

1. nenahlásenie použitia donucovacích prostriedkov pri riešení priestupku na úseku ochrany nefajčiarov dňa 27.5.2014 na Dolnozemskej ceste, 2. porušenie ustrojovacej disciplíny dňa 15.8.2014. Má za to, že sa žiadneho porušenia pracovnej disciplíny nedopustil a osobný príplatok o sumu 47,-- € za mesiac október 2014 mu bol znížený neoprávnene.

1.2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil. Dňa 5.9.2014 vypracoval veliteľ okrskovej stanice Petržalka Mestskej polície Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy návrh č. MsP-23-16/2014-P na úpravu platu osobným príplatkom, a to jeho znížením, T. W.. Sú v ňom uvedené dva dôvody, pre ktoré sa veliteľ okrskovej stanice Petržalka rozhodol navrhnúť zníženie osobného príplatku; obidva spočívajú v porušení pracovnej disciplíny T. W.. V prvom prípade porušil ustanovenie § 17 ods. 2 zákona č. 564/1991 Zb. o obecnej polícii v platnom znení, keďže bezodkladne neoznámil náčelníčke MsP použitie donucovacích prostriedkov dňa 27.5.2014. 2. Druhého prípadu porušenia pracovnej disciplíny

sa dopustil dňa 15.8.2014 tým, že počas výkonu služby v postavení veliteľa hliadky, ktorú vykonával od 6.00 hod. do 18.00 hod., mal na sebe oblečenú výstrojmi súčiastku a to taktickú vestu, ktorá však nebola veliteľom okrskovej stanice Petržalka určená ako súčasť výstroja hliadky, a preto ju druhý člen hliadky nemal. T. W. porušil čl. 4 ods. 1 písm. a/, b/ Kapitoly I. Internej smernice kapitola I. až XI. kde je uvedené, že „veliteľ hliadky zodpovedá za jednotné ustrojenie hliadky počas výkonu služby vrátane používania ochranných pomôcok“ a za „vystrojenie a vyzbrojenie hliadky podľa určenia veliteľa“. Okrem toho T. W. odmietol ústny pokyn veliteľa okrskovej stanice Petržalka k napísaniu záznamu o tejto nedisciplinovanosti, čím porušil čl. 13 body 1., 2. VI. časti a čl. 10 bod. 1. písm. a/ V. časti Pracovného poriadku MsP schváleného po predchádzajúcom oboznámení sa s jeho znením Základnou organizáciou SLOVES MsP.

1.3. Právne súd prvej inštancie dôvodil ustanovením § 10 zákona č. 553/2003 Z.z. o odmeňovaní niektorých zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v rozhodnom období, čl. 18 Kolektívnej zmluvy uzatvorenej dňa 13.12.2012 medzi zamestnávateľom (Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava) a Odborovou organizáciou pri MsP Bratislava SLOVES, čl. 13 ods. 4, ods. 5 Pracovného poriadku. Vychádzal z nesporných skutočností, že pracovný pomer na dobu neurčitú žalobcu u žalovaného vznikol na základe pracovnej zmluvy zo dňa 21.6.2006, čl. MsP-48-60/2006, s nástupom do práce dňa 3.7.2006, druh práce policajt Mestskej polície Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy. Rozhodnutím náčelnícky Mestskej polície Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy bol žalobcovi dňom 1.10.2014 upravený osobný príplatok zo 46,5 % 219,-- € na 36,5 % 172,-- € na základe návrhu hl. kom. Mgr. I. K. VOS Petržalka zo dňa 5.9.2014 z dôvodu porušenia pracovnej disciplíny žalobcom dňa 27.5.2014 a dňa 15.8.2014. Z návrhu na úpravu platu osobným príplatkom a rozhodnutia Mestskej polície Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy zo dňa 5.9.2014, č.p. MsP-23-16/2014-P, z platového výmeru zo dňa 11.9.2014 vyplýva, že nadriadený žalobcu hl. kom. Mgr. I. K. navrhol dňom 1.10.2014 upraviť osobný príplatok žalobcu z 46,5 % 219,-- € na 36,5 % 172,-- € z dôvodu porušenia interných predpisov zo strany žalobcu tým, že 1/ dňa 27.5.2014 riešil priestupok na úseku ochrany nefajčiarov v zmysle zákona č. 377/2004 Z.z. na Dolnozemskej ceste, kde pri riešení priestupku použil donucovací prostriedok hmaty a chvaty a uvedené použitie donucovacích prostriedkov nenahlásil náčelníčke MsP v zmysle § 17 ods. 2 zákona č. 564/1991 Zb. o obecnej polícii. Uvedené bolo konštatované v zápisnici o prešetrení sťažnosti čl. MsP-St.49-2014/15, čím sa dopustil porušenia pracovnej disciplíny v zmysle čl. 13 ods. 1 písm. c/ Pracovného poriadku nesplnením povinnosti v zmysle čl. 10 ods. 1 písm. c/ Pracovného poriadku. 2/ Dňa 15.8.2014 porušil ustrojovaciu disciplínu tým, že vo výkone služby používal výstrojnú súčiastku, ktorá nebola stanovená veliteľom OS v knihe služieb pre výkon služby v daný deň a nesplnil ústny pokyn nadriadeného k napísaniu záznamu k tejto neustrojenosti. Tým sa dopustil porušenia pracovnej disciplíny v zmysle čl. 13 ods. 1 a 2 Pracovného poriadku Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislava, Mestskej polície hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy. Zo zápisnice o prešetrení sťažnosti Mestskou políciou hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy zo dňa 28.7.2014, čl. MsP-St.49-2014/15, vyplýva, že mestská polícia prešetrila sťažnosť T. na neadekvátne vystupovanie hliadky MsP pri riešení údajného priestupku a fyzické napadnutie sťažovateľky. Sťažovateľka sa sťažovala na postup príslušníka MsP IČ 022, ktorý dňa 27.5.2016 ju mal kontrolovať v blízkosti zastávky autobusov MHD na Dolnozemskej ceste pri Ekonomickej univerzite. Menovaná uviedla, že sa nachádzala asi 15 metrov od zastávky pod prístreškom vchodu do podchodu, pričom fajčila elektrický inhalátor. Člen hliadky MsP ju napadol, spôsobil jej duševnú a aj fyzickú ujmu (podliatiny na ruke). Prešetrením sťažnosti bolo zistené, že sťažovateľka ignorovala výzvy službukonajúceho príslušníka MsP, a po príchode autobusu MHD na zastávku chcela z miesta odísť ešte pred dokončením zákroku a napriek nesúhlasu zakročujúceho príslušníka MsP, ktorý v snahe prekonať jej aktívny odpor a zabrániť jej v úteku, použil voči nej donucovacie prostriedky. Tieto okolnosti sú potvrdené vyjadrením st. inšp. W. (IČ 022) i vyjadrením člena hliadky p. O.. Po príchode hliadky Policajného zboru na miesto T. L. aj im zdôraznila, že si nepraje, aby s jej údajmi disponovala hliadka MsP; bola poučená, že MsP je oprávnená zisťovať totožnosť osoby. Následne T. W. s menovanou doriešil jej priestupok dohovorom. Počas celej doby trvania zákroku sa menovaná správala „teatrálne“, nesťažovala sa však na žiadne bolesti, ani zranenia, ktoré jej mal spôsobiť príslušník MsP. V zápisnici z prešetrenia sťažnosti sa konštatuje, že v zmysle ustanovenia § 17 ods. 2 zákona o obecnej polícii použitie donucovacích prostriedkov je príslušník obecnej polície povinný neodkladne hlásiť náčelníkovi obecnej polície. Ako to vyplýva zo stanoviska VH MsP st. inšp. W. však nevykonal o použití donucovacieho prostriedku hmatu voči T. L. neodkladné ústne ani písomné hlásenie a vyjadrenie k vykonaniu tohto zákroku spracoval až na základe výzvy súvisiacej s prešetrovanou sťažnosťou. Vo svojom vyjadrení síce pripustil fyzický kontakt so sťažovateľkou tým,

že z boku priložil ruku na jej rameno, avšak nepovažoval to za donucovací prostriedok i napriek tomu, že tým zmaril jej únik z miesta priestupku pred ukončením jeho riešenia. Týmto konaním st. inšp. W. konal v rozpore so základnými povinnosťami príslušníka MsP vyjadrenými v ustanovení § 7 písm. a/ citovaného zákona. Z listiny Okrskovej stanice Mestskej polície Bratislava Petržalka, Haanova 10 Bratislava, zo dňa 5.9.2014, č. MsP-151/2014-P, vyplýva, že voči žalobcovi bolo začaté disciplinárne konanie z dôvodu, že dňa 15.8.2014 v čase cca 09.15 hod. zistil VOS OS Petržalka porušenie ustrojovacej disciplíny zo strany príslušníka MsP Bratislava T. W.. Menovaný v čase výkonu služby dňa 15.8.2014 nebol ustrojený v zmysle písomného pokynu v knihe služieb na uvedený deň. Pri výkone služby používal výstrojnú súčiastku, ktorá nebola stanovená veliteľom OS pre výkon služby v daný deň. Cez služobnú bundu mal odetú taktickú vestu s nápisom Mestská polícia. T. bol veliteľom OS upozornený, že je neustrojený a nech si dá uvedenú vestu dole. Zároveň dostal ústny pokyn, aby k uvedenej neustrojenosti napísal záznam; na uvedené nereagoval, služobný záznam nenapísal. Napísal ho až na ďalší ústny pokyn veliteľa OS dňa 20.8.2014, kde sa mal vyjadriť k neustrojenosti v službe dňa 15.8.2014, ako aj k nesplneniu pokynu nadriadeného a nenapísaniu záznamu. Vo svojom zázname uvádza, že dňa 15.8.2014 mal na sebe ústroj a výstroj v zmysle knihy služieb ako aj v zmysle zákona o obecnej polícii a VZN hl. mesta SR Bratislavy č. 6/2013 o Mestskej polícii. Na sebe mal uniformu, ktorá je v súlade so zákonom o obecnej polícii, s VZN hl. mesta SR Bratislavy č. 6/2013 o Mestskej polícii, ale nebol ustrojený v zmysle určenia veliteľa OS, ktoré bolo písomne dané v knihe služieb a to tým, že mal nad rámec určenia na sebe odetú taktickú vestu. Uvedeným konaním porušil čl. 4 ods. 1 písm. a/ a b/ kapitoly I. internej smernice MsP Bratislava. K nesplneniu pokynu nadriadeného napísať záznam k neustrojenosti sa vyjadril tak, že mu nebol daný čas, termín a ani obsah, k čomu sa má vyjadriť, nakoľko VOS o 06,50 hod. dňa 15.8.2014 nebol prítomný na pracovisku a ani v priebehu dňa mu nebolo upresnené, k čomu sa má vyjadriť. Čas 06.50 hod. a neprítomnosť VOS na pracovisku nehrá žiadnu relevantnú rolu, nakoľko k zisteniu neustrojenosti došlo v priebehu výkonu služby v čase cca 09.15 hod. pri vzájomnej komunikácii VOS a T. W. pred OS. Vtedy dostal T. W. jednoznačný pokyn napísať záznam k neustrojenosti slovami „napíšte mi záznam k tomu, že nie ste riadne ustrojený“. To znamená, že záznam mal byť napísaný ihneď, najneskôr však do ukončenia služby, tj. do 18.00 hod. dňa 15.8.2014. Nesplnením ústneho pokynu nadriadeného porušil T. W. povinnosti zamestnanca v zmysle čl. 10 ods. 1 písm. a/ Pracovného poriadku Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislava, Mestskej polície hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy. Uvedeným konaním sa T. W. dopustil porušenia pracovnej disciplíny v zmysle čl. 13 ods. 1 a 2 Pracovného poriadku Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislava, Mestskej polície hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy. 1.4. Vykonaným dokazovaním dospel súd prvej inštancie k záveru, že žaloba je nedôvodná. Osobný príplatok má fakultatívnu povahu a nie je naň právny nárok. Osobný príplatok je nenárokovou zložkou funkčného platu zamestnanca. Účelom poskytovania osobného príplatku je oceniť mimoriadne osobné schopnosti, kvalitné dosahovanie pracovných výsledkov a výkon práce nad rámec pracovných povinností. Tarifný plat, ktorý je zamestnancovi určený v závislosti od platovej triedy, t. j. v závislosti od najnáročnejšej ním vykonávanej pracovnej činnosti a v závislosti od jeho započítanej praxe, poskytuje zamestnávateľ za štandardný výkon práce. Inštitútom osobného príplatku môže zamestnávateľ oceniť nadštandardný výkon zamestnanca, dlhodobo dosahované vyššie ako štandardné pracovné výsledky alebo vykonávanie prác mimo svojich pracovných povinností, či v širšom rozsahu oproti iným zamestnancom. V zmysle § 10 ods. 2 zákona č. 553/2003 Z.z. o priznaní osobného príplatku, jeho zvýšení, znížení alebo odobratí, rozhoduje zamestnávateľ na základe písomného návrhu príslušného vedúceho zamestnanca. Osobný príplatok možno priznať až do výšky 100 % platovej tarify dvanásteho platového stupňa platovej triedy, do ktorej je zamestnanec zaradený a tej stupnice platových taríf, podľa ktorej sa mu určuje tarifný plat. Žalobca svoje skutkové tvrdenia nepreukázal. Naopak z obsahu vyššie označených listín vyplýva, že žalobca sa dopustil porušenia pracovnej disciplíny, pre ktoré mu bolo príslušným vedúcim zamestnancom navrhnuté zníženie osobného príplatku. Žalobca v konaní nepreukázal, že k zníženiu osobného príplatku došlo zo strany žalovaného bez splnenia zákonných podmienok.

1.5. Výrok o trovách konania súd odôvodnil ustanovením § 255 ods. I, § 262 C.s.p. a úspešnosťou žalovaného. Náhradu trov konania mu ale nepriznal, keďže si ju neuplatnil.

2. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca dôvodiac ustanovením § 365 ods. I písm. f/, h/ C.s.p. (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Dôvodil, že pre neho ide o otázku principiálnu. Súd ignoroval skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov vyplynuli, reálny stav vyhodnotil v rozpore s platným právom. O mylnú aplikáciu predpisov ide, ak by súd použil iný

právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo ak súd aplikoval síce adekvátny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval. Nesprávne právne posúdenie merita sporu je vždy odvolacím dôvodom; v predmetnej veci je odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p. daný. Proti M. L. nepoužil žiadne donucovacie prostriedky, a teda nemal čo nahlasovať. V tom čase jeho zamestnávateľ „zhľadával chyby“ v jeho práci. Taktickú vestu v rozhodnom čase používal korektne a dôvodne, veď ju dostal od zamestnávateľa. Vesta obsahovala rozličné vrecká/úchytky a umožňovala mu pracovať organizovane, mal vďaka nej veci „poruke“ a pripravené. To že vestu mohol mať na sebe v daný deň, vyplýva zo zápisu v knihe služieb. Chovanie zamestnávateľa voči nemu považuje za šikanu, voči nemu dlhodobo a systematicky postupuje nekorektne, neprimerane a stále ho kontroluje. Medzičasom mu dal výpoveď, ktorú vyhodnotil Okresný súd Bratislava I. v konaní vedenom pod sp.zn. 23 Cpr 3/2015 ako výpoveď danú neplatne; nevyplatil mu odmenu vo výške funkčného platu (14. plat). Svojho nároku sa domáhal na súde a Krajský súd v Bratislave vo veci vedenej pod sp.zn. 8 CoPr 5/2016 rozhodol v jeho prospech. Postupom súdu prvej inštancie mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, lebo súd nerozhodoval súladne s právom účastníka na súdnu ochranu a spravodlivý proces, nezohľadnil jeho správne argumenty a nevysporiadal sa s faktograficky i právne korektnými ním predkladanými dôkazmi. Platné právo zamestnancovi v súdnom konaní (či už ide o konanie týkajúce sa neplatnosti skončenia pracovného pomeru alebo o iné konanie, v ktorom sa zamestnanec domáha svojich práv voči zamestnávateľovi) priznáva istú zvýšenú ochranu. V tejto súvislosti zdôraznil uznesenie Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 26.6.2014, sp.zn. II. ÚS 1471/2014. Kolektívnu zmluvu je nutné vykladať v prospech zamestnanca. V tejto súvislosti, k výkladovým pravidlám, zdôraznil nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 19.6.2008, sp.zn. I. ÚS 243/2007. K ochrane zamestnanca ako slabšej zmluvnej strany zdôraznil nález Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 9.12.2014, sp.zn. II. ÚS 1774/2014. Vytýkal ďalej súdu, že v napadnutom rozsudku neuvádzal ním predloženú konštantnú rozhodovaciu činnosť súdov, nevysporiadal sa s tým, prečo sa odklonil od mnohých judikovaných káuz, ani na akom právnom základe vec inak posúdil. Legitímne sa pýta, a na tú otázku musí dostať vecne i právne správnu, logickú, konzistentnú, úplnú a presvedčivú odpoveď, prečo ak I/ evidentne nepochybil v súvislosti s použitím/nepoužitím donucovacích prostriedkov voči M. L. 2/ ak mal na sebe taktickú vestu pridelenú zamestnávateľom, pričom jeho zamestnávateľom vytýkané údajné jeho pochybenia nemôžu byť závažným porušením pracovnej disciplíny, nemal by nárok na výplatu žalovanej čiastky? Inak povedané je potrebné čeliť neakceptovateľnej situácii, nesmie sa udržať protiprávny stav, že žalovaný postupuje netransparentne, v rozpore s platným právom a ustanoveniami kolektívnej zmluvy, výplaty v prospech zamestnancov realizuje svojvoľne. Zopakoval právny názor vyslovený v analogickej veci v rozsudku Najvyššieho súdu slovenskej republiky zo dňa 28.9.2011, sp.zn. 6 Sžo 13/2011, „osobný príplatok je nenárokovateľná zložka platu, avšak jeho priznanie ako aj odňatie sa musí riadiť určitými zásadami, ... a teda jeho priznanie alebo odňatie nemôže byť založené na ľubovôli služobného úradu.“ V prípade, že odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdí, mieni podať dovolanie. V závere odvolania dôvodil, že preukazuje situáciu predvídanú § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/ C.s.p., § 365 ods. 1 písm. f/, h/ C.s.p. Odvolaciemu súdu navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. a/, b/ C.s.p. a podľa § 391 ods. 1, ods. 2 C.s.p. vec vrátiť so svojim záväzným právnym názorom súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie; resp. ak odvolací súd dospeje k záveru, že nie sú dané podmienky na zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, navrhol, aby podľa ustanovenia § 388 C.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a jeho žalobe vyhovel; žiadal priznať nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom.

3. Žalovaný odvolanie nepodal. Vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť, nakoľko je vo výroku vecne správny. Nesúhlasil s dôvodmi odvolania. Súd prvej inštancie vo veci úplne zistil skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam a vec správne posúdil.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení dôvodil, že svoj výraz nespokojnosti, všetku svoju argumentáciu, vyjadril v odvolaní.

5. Žalovaný vo svojom vyjadrení dôvodil, že vyjadrenie žalobcu neobsahuje žiadne nové skutočnosti, ku ktorým by považoval za potrebné sa vyjadriť. V celom rozsahu sa pridrižiava svojich vyjadrení v písomnej forme i osobne predložených na pojednávaní. Súd prvej inštancie v celom rozsahu a správne ustálil skutkový dej a na základe relevantných dôkazov vydal aj svoje rozhodnutie, ktoré považuje za zákonné a správne. Opätovne navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

6. Ďalšie vyjadrenia predložené neboli.

7. Odvolací súd preskúmal vec súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania [§ 470 ods. 1, ods. 2, § 379, § 380 ods. 1 C.s.p. (zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok), ktorým bol s účinnosťou od 1.7.2016 zrušený zákon č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok; O.s.p.)], túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže pre nariadenie pojednávania neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 C.s.p.), a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 24. novembra 2021; o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu, právny zástupca žalobcu, upovedomení zákonným spôsobom (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p.). Rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne a právne správny potvrdil vo výroku I., ktorým žalobu zamietol (§ 387 ods. 1, ods. 2 C.s.p.) a keďže sa stotožňuje s dôvodmi rozsudku, ako správnymi, rozsudok odvolacieho súdu už ďalšie dôvody neobsahuje. Pre úplnosť však odvolací súd považuje za potrebné uviesť ešte nasledovné.

8.1. Rozhodujúcimi skutočnosťami boli nesporné skutočnosti, ktoré vyšli najavo vykonaným dokazovaním súdom prvej inštancie a ktoré nepochybne existovali v čase vyhlásenia jeho rozsudku. Odvolateľ svoje odvolanie opieral o dôvody vyplývajúce z ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f/, h/ C.s.p., ktoré ale neboli spôsobilé prívodiť odvolateľovi úspech v odvolacom konaní. Súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania vyvodil správne skutkové závery a tieto následne aj správne právne posúdil. Navyiac odvolateľ síce uvádzal, čo všetko môže spôsobiť nesprávne právne posúdenie veci, avšak neuvádzal presne, v čom konkrétne súd prvej inštancie pochybil pri právnom posúdení predmetnej veci.

8.2. Odvolateľ v odvolaní neuvádzal podstatné, rozhodujúce, konkrétne právne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie odvolacieho súdu; odvolacie dôvody tak naplnené neboli. V konaní pred súdom prvej inštancie sa nevyskytla žiadna vada uvádzaná v ustanovení § 380 ods. 2 C.s.p., takú ani sám odvolateľ netvrdil, na ktorú by musel odvolací súd prihliadať aj keď nebola uplatnená v odvolacích dôvodoch.

8.3. Súd prvej inštancie správne uzavrel, že osobný príplatok má fakultatívnu povahu, je nenárokateľná zložka platu. O priznaní osobného príplatku, jeho zvýšení, znížení, odobratí, rozhoduje zamestnávateľ na základe písomného návrhu príslušného vedúceho zamestnanca, čo sa aj v predmetnej právnej veci stalo (§ 10 ods. 2 zákona č. 553/2003 Z.z. o odmeňovaní niektorých zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Žalobca ani len netvrdil, nielo preukázal, že žalovaný pri priznaní, odňatí, osobného príplatku vo vzťahu k nemu porušil zásady, ktoré pre to prijal, že v jeho prípade bolo založené na ľubovôli žalovaného. Takýto záver nie je možné vyvodit' ani z obsahu spisu.

8.4. Na tomto mieste odvolací súd pre úplnosť zdôrazňuje, že ide o konanie, v ktorom je súd viazaný žalobou a že odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania.

9. Odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie aj vo výroku II., ktorým rozhodol o trovách konania (§ 387 ods. 1 C.s.p.), keďže žalovaný odvolanie nepodal, a teda nebolo možné rozhodnúť nepriaznivejšie pre stranu, ktorá opravný prostriedok uplatnila (čl. 16 ods. 3 C.s.p.).

10. Záverom odvolací súd ešte poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanovením § 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p., a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedopíňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené stranami sporu na pojednávaní na odvolacom súde už nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; strany sporu, predovšetkým odvolateľ, ani nevzniesli žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp.zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

11. Žalovaný mal úspech aj v konaní pred odvolacím súdom, a tak mu odvolací súd priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie postupom podľa ustanovenia § 262 ods. 2 C.s.p.

12. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).